

چکیده

پژوهش حاضر با استفاده از روش توصیفی-پیمایشی به بررسی نگرش مدیران بیمارستانهای آموزشی سه دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی ایران، تهران و شهید بهشتی نسبت به بخش مدارک پزشکی پرداخته است. داده های پژوهش نشان داد که صد در صد جامعه مورد پژوهش را مردان تشکیل داده اند. اینطور استنباط میشود که مرد و زن جهت تصدی پست مدیریت بیمارستان شانس برابر نداشته اند.

یافته های پژوهش نشان داد که نحوه آشنائی کل جامعه مورد پژوهش با مدارک پزشکی بصورت تجربی بوده و فقط ۵/۸۸ درصد از این جامعه اظهار نموده اند که از طریق تحصیل در دانشگاه هم با مدارک پزشکی آشنا گردیده اند، بدین لحاظ اکثریت ایشان خواستار برگزاری کارگاه آموزشی جهت آشنائی بیشتر با مدارک پزشکی شده اند. درخصوص فواصل زمانی مناسب جهت صدور گزارشات آماری اکثریت جامعه مورد پژوهش اولویت اول را به گزارشات آماری ماهیانه داده اند که با توجه به اهمیت ویژه گزارشات روزانه متخصصین مدارک پزشکی بر گزارشات آماری روزانه تأکید بیشتری دارند.

بطور کلی میانگین نگرش جامعه مورد پژوهش نسبت به بخش مدارک پزشکی در دامنه موافق (مثبت) قرار گرفته است و میانگین نگرش دو گروه دارای مدرک تحصیلی دانشگاهی و فاقد مدرک تحصیلی دانشگاهی علیرغم مختصر تفاوت ظاهری پس از آزمون آماری در سطح ($\alpha < 0.10$) اختلاف معنی داری نشان نداد.

معایب عمده بخش مدارک پزشکی از دیدگاه جامعه مورد پژوهش فقدان فضای کافی و مناسب جهت بخش مدارک پزشکی و قلت پرسنل متخصص و کارآمد در این بخش بوده است.

۲۶/۶۶ درصد از جامعه مورد پژوهش جهت بهینه سازی بخش مدارک پزشکی و سیستم اطلاعات بهداشتی و درمانی ابتدا به ایجاد انگیزه و نگرش مثبت در کادر بهداشتی و درمانی، تصمیم گیرندگان و برنامه ریزان کشور و در درجه دوم به استاندارد نمودن روش ثبت، ذخیره و بازیابی اطلاعات بهداشتی و درمانی کشور اشاره نموده اند.